Lietas Nr. 11130038011
Lietas arhīva Nr. K39-0052-14/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2014.gada 2.oktobrī

Valmieras rajona tiesas
tiesnese A.Sīmane
ar tiesas sēdes sekretāri I.Bergmani,
piedaloties prokuroram S.Novikam,
zvērinātai advokātei K.Milbergai
izskatīja atklātā tiesas sēdē Valmierā, Garā ielā 5, krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ nēsāja šaujamieroci bez attiecīgas atļaujas.

2011.gada 17.aprīlī, laika posmā no plkst. 18:30 līdz plkst. 18:50, /pers. A/, atrodoties Rūjienas novada /adrese/ netālu no mājām /Nosaukums A/, pārkāpjot Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likuma 11.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka „ fiziskajām personām ir tiesības nēsāt D kategorijas šaujamieročus tikai ar Valsts policijas atļauju", bez attiecīgas atļaujas, pārvietojoties pa pļavu, nēsāja gludstobra šaujamieroci – 16.kalibra „3K' modeļa medību bisi ar Nr. /numurs/.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, likuma redakcijā, kura spēkā līdz 2013.gda 31.martam.

Apsūdzētais/pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un tiesas sēdē paskaidroja, ka maz atceroties, jo laiks ir pagājis- svinēta /pers. X/ dzimšanas diena, viņam vakarā bijis jābrauc uz Tallinu, lai tālāk ar kuģi brauktu uz Somiju. Vajadzējis viņa /TL marka/ uzpumpēt riepu, rokas pumpis nebijis, domājis aizbraukt līdz benzīntankam, konstatējis, ka nekur Rūjienā nevar uzpumpēt riepu. Braucot iedegusies lampiņa, vajadzējis ieliet radiatorā ūdeni, tāpēc piestājis pie grāvja. Tur atradis to trubas gabalu, ko tā arī uzskatījis par trubas gabalu. Tad piebraucis tas /pers. C/, atdevis viņam un ar to arī viss beidzies. Mednieks pats neesot, nemedījot, ar ieročiem nekādas saistības nekad nav bijušas, bet gan jau prastu to priekšmetu lietot. Sagadījies tā, ka tūliņ pat piebrauc inspektors. Ja nebūtu piebraucis inspektors, būtu zvanījis noteikti savam draugam policistam no Jūrmalas pašvaldības, lai uzzinātu, ko darīt ar to. Putni tur bijuši pa dienu, liekoties, ka vienreiz aizlidojuši, tad atlidojuši un liekoties, ka vēlreiz aizlidojuši. Vienīgā reize, kad bijis grāvja tuvumā bijusi vakarpuse, kad smēlis ūdeni. Tā varētu būt pēcpusdiena, vakarpuse. Viņa klātbūtnē /pers. C/nekur nezvanījis. Kad to verķi atradis, to neslēpis, tas bijis divās daļās, paņēmis rokās un nesis kā groziņu. Nezinājis, kāpēc /pers. C/ viņam sekojis, pats apstājies un uzdevis viņam tādu pašu jautājumu./pers. C/ bijis piedzēries, to atceroties. Ar /pers. C/ nav bijušas iepriekš nekādas darīšanas. Nezinot, kāpēc liecinieki sakot, ka gājis pa grāvi zosu virzienā, ar lieciniekiem nekādu problēmu neesot, naida neesot. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās, kuras tika nolasītas, pamatojoties uz KPL 501.panta 2.punktu, l.l. 61.,62. /pers. A/ ir norādījis, ka, nobraucot no /Nosaukums/pa kalnu ir piestājis pie grāvja, jo iemirgojusies lampiņa par ūdens līmeni radiatorā, no bagāžas nodalījuma izņēmis 5 litri tilpuma baltas krāsas plastmasas kanniņu un gājis uz grāvi pēc ūdens, nokāpjot grāvī tur pat pie ceļa, grāvja kreisā pusē zem vecās kūlas ieraudzījis trubas gabalu, paspēris ar kāju un izrādījies, ka tas ir bisei līdzīgs priekšmets divās daļās, atsevišķi stobrs un koka daļa, aptīta vienā vietā ar zilu izolācijas lentu. Iesmēlis ūdeni, paņēmis atrasto verķi, (aptuveni 10 metri no ceļa, 1 metru no tekoša ūdens). Izkāpjot no grāvja, piebraucis sarkanas krāsas /TL marka/, no kura izkāpis vecis ar sarkanu ģīmi, smirdējis pēc alkohola, izteicies, ka esot vietējies mežsargs vai deputāts, tad viņš (/pers.A/) arī teicis, ko darīt, ka atradis ieroci, uz ko atbildēts, lai liekot viņa automašīnas bagāžniekā, kur to arī ielicis.Tajā brīdī mežsargs kaut kur zvanījis, bet viņš ielicis ūdens kanniņu savas automašīnas bagāžniekā. Iekāpuši mežsarga automašīnā, runājušies, tad pie viņiem piebraucis no /Nosaukums/ /vārds/, izkāpusi /vārds/, teikusi, ka nav laika, ka jābrauc, viņš (/pers.A/) iekāpis ar /vārds/ savā automašīnā un aizbraukuši. Paņēmuši /Nosaukums/ mantas un braukuši uz Igauniju, Tallinu. Braucot ievērojis, ka sarkanais /TL marka/ seko, apstājies un prasījis, vai līdz Tallinai brauks, uz ko atbildēts, ka līdz robežai.

Lietā nepastāv strīds par to, ka brīdī, kad pie apsūdzētā /pers. A/ piebrauca mežsargs /pers. C/, pie viņa atradās apsūdzībā norādītais šaujamierocis, ka /pers. A/ nebija arī ieroču nēsāšanas atļauja. Taču, kā redzams no apsūdzētā pirmstiesā un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām, apsūdzētais noliedz faktu, ka viņam ir kāda saistība ar šaujamieroci, ka viņš ar to ir gājis pa grāvi, pa pļavu zosu

virzienā, proti, kā apsūdzībā norādīts, nēsājis šaujamieroci bez attiecīgas atļaujas, norādot, ka to ir atradis grāvī, ejot pēc ūdens, un tieši arī tajā brīdī ir piebraucis mežsargs, kuram varējis atrasto ieroci atdot.

Tiesa, pēc visu liecinieku uzklausīšanas, izvērtējot liecinieku un apsūdzētā sniegtās liecības, iepazīstoties ar lietā esošajiem materiāliem, atzīst, ka apsūdzētā izvirzītajai versijai par ieroča atrašanu nav piedodama ticamība, uzskatot, ka apsūdzētais sniedz tādas liecības, lai izvairītos no atbildības, tādējādi tās ir vērtējamas kritiski.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, proti, šaujamieroča nēsāšana bez attiecīgas atļaujas, izdarīšanā ir pierādīta ar sekojošiem faktiem, kas izriet no liecinieku /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ gan tiesas izmeklēšanas laikā, gan Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā nolasītajām liecībām, gan tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudīto lietā esošo materiālu kopuma-

-tā liecinieks /pers. C/ norādīja, ka uz doto brīdi esot daudz kas aizmirsies, bet tuvākas notikušajam esot liecības, kuras sniedzis pirmstiesas izmeklēšanas laikā. No Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā nolasītajām liecībām l.l.28-31,92-93 un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām (tiesas sēdes protokols l.l.121-123,142-148) ir redzams, ka /pers. C/ bijis plānots kopā ar inspektoru Valsts amatpersona medību reids, kad piezvanījis kaimiņš /pers. D/ un teicis, lai atbraucot apskatīt, kas notiek, jo kāds ejot (lienot) pa grāvi uz zosu baru. Aizbraucis un no /pers. D/ pagalma ar binokli redzējis pa grāvi ejam saliekušos vīrieti uz pļavā esošajām meža zosīm, rokās turot medību bisei līdzīgu priekšmetu. Notikušo vērojis apmēram 10-15 minūtes kopā ar /pers. D/ un viņa sievu /vārds/. Līdz zosīm vēl palikuši kādi 150 metri, kad tās pacēlušās un aizlidojušas, tad vīrietis pagriezies un atklāti gājis pa grāvi atpakaļ uz mašīnu. Neizlaižot vīrieti no acīm, sagaidījis momentu, lai vienlaicīgi satiktos ar vīrieti uz ceļa pie grāvja, ar savu automašīnu braucis pretīm. Kad piebraucis, vīrietis bijis apmēram 15 metrus no automašīnas un grasījies kāpt no grāvja uz ceļmalu. Pamanījis, ka vīrietis labās rokas padusē aiz virsjakas mēģina noslēpt medību bisei līdzīgo priekšmetu jau izjauktā veidā – atsevišķi laidne un stobrs. Noskaidrojot, ka vīrietis nav mednieks un ierocim nav dokumenti, licis ieroci ielikt savas (/pers. C/) automašīnas bagāžniekā un saprotot, ka ierocis ir nereģistrēts, zvanījis policijai, informējis par notikušo, iekāpuši viņa (/pers. C/) automašīnā. Vīrietim rokās nebijusi ne kanna, ne kāds trauks, kurā iesmelt ūdeni, tāds trauks nebijis arī ne grāvī, ne pie vīrieša automašīnas.. Pēc apmēram 15 minūtēm piebraukusi automašīna no/Nosaukums/, viņš ar aizturēto vīrieti izkāpuši, atbraukušie – vīrietis un divas sievietes sačukstējušies, dzirdējis "mūc" , tad visi sakāpuši mašīnās un aizbraukuši. Par notikušo ziņojis policijai un viņam likts palikt un vērot notiekošo. Pēc apmēram 10 minūtēm garām pabraukusi baltā automašīna, zvanījis atkal policijai, kura norādījusi braukt līdz un novērot viņu došanās virzienu. Kad iebraukuši Igaunijas teritorijā, viņš griezies atpakaļ, sagaidījis policiju un izdevis ieroci. To, ka ieroci atradis, aizturētais pat neieminējies.

- liecinieks /pers. D/ tiesas sēdē norādīja, ka laiks ir pagājis, ka atceras vispārējos vilcienos, ka Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā nolasītās liecības l.l.43-44, 45 apstiprinot pilnībā, jo tās pierakstītas nesen pēc notikušā. Tā liecinieks norādījis, ka 2011.gada 16.aprīlī netālu no viņa mājas pļavā piezemējušās zosis, 17.aprīlī no mājas pagalma ap plkst.13.00-14.00 ieraudzījis, ka zosis paceļās un lido prom, ieraudzījis pļavā ejošu nezināmu vīrieti, kuram rokās redzējis it kā ieroča stobru, kurš pāri pļavai un tīrumam aiziet uz mājām /Nosaukums/. Zosis pēc kāda laika atgriezušās, ap plkst. 18.30 ar sievu /pers. E/ ievērojuši, ka no mājām/Nosaukums/ brauc balta automašīna /TL marka/, un piestāj pie grāvja. No automašīnas izkāpis vadītājs, kurš pēc apraksta atbildis tam pašam cilvēkam, kurš jau pa pļavu staigājis pirms tam. Nepiefiksējis, vai rokās bijis ierocis vai kāds cits priekšmets, bet vīrietis no ceļa nokāpis grāvī un pieliecies virzījies pa grāvja malu zosu virzienā. Viņš uzreiz piezvanījis kaimiņam /pers. C/, kurš ir medību inspektors, norādījis, ka ir aizdomas, ka taisās medīt zosis. /pers. C/ atbraucis un kopā vērojuši vīrieša darbības, pamanījuši viņam rokās arī medību bisi, vīrietis turpinājis pieliecies virzītis uz zosīm, bet tās pacēlušās un aizlidojušas, un vīrietis pa to pašu ceļu gājis atpakaļ. /pers. C/ nogaidījis brīdi, kad vīrietis būs uz ceļa un braucis pretīm. No pagalma redzējis vīrieti izkāpjam no grāvja, abi īsu brīdi aprunājušies, /pers. C/ pacēlis savas automašīnas bagāžnieku un vīrietis tur ielicis ieroci. /pers. C/ alkoholu tik pat kā nelietojot, un arī tad nebijis lietojis alkoholu.

- lieciniece /pers. E/ tiesas sēdē norādīja, ka laika dēļ ir piemirsušies sīkumi, bet uzturot spēkā pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegto liecību, kura tika nolasīta Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā l.l.46., kurā lieciniece norādījusi, ka ar vīru /pers. D/ redzējuši ap plkst. 18.30 no mājām /Nosaukums/ braucam baltu automašīnu, kura apstājusies pie grāvja, vadītājs izkāpis no tās, nokāpis grāvī un saliecies līdis meža zosu virzienā, kuras ganījušās pļavā. /pers. D/ viņai stāstījis, ka kāds vīrietis no /Nosaukums/ jau pirms tam esot zosis iztraucējis, tās aizlidojušas. Izskatījies, ka vīrietis vēlas medīt zosis, tāpēc /pers. D/ piezvanījis kaimiņam /pers. C/, kurš ir mežsargs un informējis to. /pers. C/uzreiz atbraucis un kopīgi turpinājuši vērot vīrieša virzīšanos saliektā stājā zosu virzienā. Tad arī ievērojuši, ka vīrietim rokās ir medību bisei līdzīgs priekšmets. Zosis aizlidojušas, vīrietis gājis atpakaļ uz savu automašīnu. /pers.C/ nogaidījis, kad vīrietis pienāk pie ceļa un ar savu automašīnu piebraucis pie viņa. Vēl redzējusi, ka /pers. C/ paceļ savas automašīnas bagāžnieka vāku un vīrietis tajā ieliek to, ko turējis rokās. Alkoholu /pers. F/ nebijis lietojis, arī pie viņiem neesot lietojuši alkoholu. /pers. C/ esot bijis tālskatis, kāpēc to neatceroties /pers. D/, nezinot.

Izvērtējot šo trīs liecinieku liecības, tiesa uzskata, ka nav pamata tām neticēt. Lai arī aizstāvība norāda uz pretrunām liecinieku liecībās, ka liecinieki savās liecībās min atšķirīgus attālumus, tādējādi tām nav piedodama ticamība, tiesa uzskata, ka apsūdzētā vainas pierādīšanai ieroča nēsāšanā attālumiem nav nozīmes, tiesasprāt, nav būtiski liecinieku norādītie attālumi līdz ceļam, līdz grāvim, līdz zosīm, līdz /pers. A/ atrašanās vietai, tie var atšķirties un mainīties, jo katram ir savs subjektīvs vērtējums attāluma noteikšanā, nevienai no liecinošām personām notikuma brīdī nav bijis attāluma noteikšanai mēraparāts. Un, ja tiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās šie attālumi tiek minēti citādi kā pirmstiesas izmeklēšanas laikā, nevar uzreiz viennozīmīgi sacīt, ka liecinieku liecībās ir pretrunas, un dēļ tā liecinieku liecībām nav piedodama ticamība. Apsūdzētā vainas pierādīšanā būtiski fakti ir liecinieku /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/ liecībās norādītā, novērotā notikuma gaita – /pers. A/ virzīšanās pa grāvi, pa pļavu saliektā gaitā ar rokās esošu ierocim līdzīgu priekšmetu. Šajā daļā liecinieku liecības nav savstarpēji pretrunīgas, tās ir secīgas, loģiskas un ticamas, bez tam liecinieki ir brīdināti par atbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, kā arī tiesas izmeklēšanas laikā nav iegūti pierādījumi, ka lieciniekiem būtu kāds naids pret apsūdzēto, ka liecinieki būtu ieinteresēti apsūdzēto aprunāt, uz to norāda arī pats apsūdzētais. Un tiesai nav pamata uzskatīt, ka minētie liecinieki liecības sniedz /pers. C/ interpretācijā, ka norāda aizstāvība. AC

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta ar konfrontēšanas protokolu l.l. 67-68, kuras laikā apsūdzētais /pers. A/, noklausoties /pers. C/ skaidrojumus, tos nenoliedz, vien norāda, ka neko neliecinās, kas viennozīmīgi norāda uz to, ka apsūdzētais cenšas izvairīties no atbildības.

Ievērojot teikto, tiesa atzīst, ka ar augstāk minētajām liecinieku liecībām ir pierādīts, ka apsūdzētais ir izdarījis Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu - pārvietojoties pa grāvi un pļavu nēsāja šaujamieroci bez attiecīgas atļaujas. Apsūdzētā versijai, ka viņš šo šaujamieroci ir atradis, iekāpjot grāvī, zem kūlas, nav piedodama ticamība, jo tā ir pretrunā jau pieminētajām liecinieku liecībām, kuri viennozīmīgi norādīja, ka ir vērojuši kā apsūdzētais pieliekdamies, slepus dodas zosu virzienā,

rokās atradies ierocim līdzīgs priekšmets, tāpēc arī /pers. D/ ir zvanījis inspektoram, jo, redzot vīrietim arī ieroci, radušās aizdomas, ka tiks medītas zosis. No izņemtā ieroča apskates protokola l.l.9-10., pievienotās fototabulas l.l.11-13, redzams, ka uz ieroča metāla daļām ir konstatētas vieglas aprūsējuma un vieglas apsūbējuma pēdas, bet koka daļas ir koka krāsā, ir nokrāsotas brūnā krāsā, ir arī nolakotas, kas liecina par to, ka ierocis ir savā veidā cietis laika zoba dēļ, jo tā izgatavošanas gads ir /datums/, pilnīgi izslēdzot apsūdzētā izvirzīto versiju par ieroča atrašanu ūdens tuvumā, zem vecās kūlas, jo šādas pēdas uz ieroča faktiski nav atrastas, nav uz ieroča arī atrastas korozijas pēdas, kurām bija jābūt, ja tas tiešām atradās un bija pakļauts dabas faktoru iedarbībai.

Tiesa nesaskata loģisku izskaidrojumu tam, kāpēc inspektors /pers. C/ sekoja apsūdzētā /pers. A/ vadītai automašīnai, ko nenoliedza apsūdzētais, pieņemot apsūdzētā versiju, ka viņš ieroci atradis un to labprātīgi izsniedzis inspektoram. Ja viss būtu likumīgi, tad inspektoram nebija nekāda pamata izsekot apsūdzēto. Par cik apsūdzētais nenoliedz šo izsekošanu līdz valsts robežai, tad tiesa atzīst, ka apsūdzētajam bija problēma gan ar ieroci, gan ar notikuma vietas atstāšanu. Un arī šajā daļā ir piedodama ticamība /pers. C/ sniegtajiem skaidrojumiem.

Liecinieks/pers. G/ tiesas izmeklēšanas laikā apstiprināja /pers. C/ norādīto, ka apsūdzībā norādītajā laikā viņiem bijis plānots doties medību reidā, ka mājās gaidījis, kad /pers. C/piebrauks. Pēc brīža /pers. C/piezvanījis vai otrādi, neatceroties, ka viņš kavēsies, teicis, ka nodarbojās ar malu mednieka aizturēšanu. Pēc kādām divām stundām /pers. C/atbraucis, tad arī aizbraukuši reidā. /pers. C/ esot punktuāls un kārtīgs, ļoti priekšzīmīgi veicot savus pienākumus, ja kaut kas notiktu, viņš noteikti jebkurā diennakts laikā būtu sasniedzams.

Attiecībā par liecinieku /pers. H/ /uzvārds/, /pers. I/, /pers. J/ (/uzvārds/), /pers. L/, /pers. K/ sniegtajām liecībām tiesas izmeklēšanas laikā un pirmstiesas izmeklēšanas laikā, kuras tika nolasītas 501.panta 2., 4., 3.punkta kārtībā – l.l.56-58, 59-60, 53-54, 51-52, 48, tiesa viennozīmīgi atzīst, ka minētie liecinieki pēc būtības par notikušā apstākļiem, proti, apsūdzētajam inkriminētā nodarījuma apstākļiem - apsūdzētā pārvietošanos pa pļavu, nevar sniegt, līdz ar ko šīs liecības nav uzskatāmas ne kā apstiprinājums, ne noliegums apsūdzībai.

Attiecībā par /pers. M/ sniegtajām liecībām, tad, kā redzams viņš savu kolēģi /pers. C/ raksturo kā ļoti labu darbinieku, kurš priekšzīmīgi pilda savus dienesta pienākumus un, izejot arī no tā, tiesai nav pamata neticēt inspektora /pers. C/ profesionalitātei, viņa sniegtajām liecībām pirmstiesas izmeklēšanas laikā, arī tiesā, daļā, kad viņš ir zvanījis policijai, ir to informējis par apsūdzētā aizturēšanu un ieroča izņemšanu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā, likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 2013.gada 31.martam, ir noteikta atbildība par šaujamieroča nēsāšanu bez attiecīgas atļaujas. Krimināllikuma 233.pantā uzskaitīto priekšmetu un vielu likumīgas aprites kārtību reglamentē Ieroču aprites likums, kas spēkā no 2011.gada 1.janvāra. Kā izriet no ekspertu atzinuma l.l.26-27, /pers. A/ izņemtais šaujamierocis 16.kalibra „3K' modeļa medību bise ar Nr. /numurs/, ir gludstobra šaujamierocis. Minētā likuma 30.punktā ir noteikts, ka nēsāšana ir pielietošanai gatava ieroča vai speciālā līdzekļa pārnēsāšana sev līdzi ārpus glabāšanas vietas. Kā redzams no minētā eksperta atzinuma, bise ir derīga atsevišķu šāvienu izdarīšanai. No minētā likuma 6.panta 4.daļas izriet, ka izņemtais gludstobra šaujamierocis ir D kategorijas šaujamierocis, savukārt, 11.panta 1.daļā ir noteikts, ka fiziskajām ... personām, ... , kurām tiesības iegādāties, glabāt un savā darbībā izmantot ieročus piešķirtas saskaņā ar likumu, ir tiesības iegādāties, kolekcionēt, glabāt, nēsāt, pārvadāt un realizēt B, C un D kategorijas šaujamieročus, ... tikai ar Valsts policijas atļauju. Kā norādīts /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/ „Krimināltiesības" sevišķā daļa, 2009, 557.lpp., analizējamā nozieguma sastāvs ir formāls, un nodarījums uzskatāms par pabeigtu ar brīdi, kad bez attiecīgas atļaujas, izdarītas Krimināllikuma 233.pantā minētās darbības ar ieročiem, munīciju, sprāgstvielām vai spridzināšana ietaisēm, konkrētajā gadījumā – gludstobra šaujamieroča nēsāšana pārvietojoties pa pļavu. Izejot no teiktā, /pers. A/ noziedzīgā rīcība ir pareizi kvalificēta un apsūdzētais par izdarīto ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais tīši, bez Valsts policijas izdotas atļaujas nēsāja šaujamieroci, kas uz nozieguma izdarīšanas brīdi klasificējās kā smags noziegums pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, apsūdzētā personību, ka iepriekš kriminālā kārtā nav sodīts, psihiatra un narkologa uzskaitē nesastāv, no deklarētās dzīvesvietas raksturots neitrāli, no bijušās darba vietas /Nosaukums/ – pozitīvi, apgādībā nepilngadīgs bērns, strādā gadījuma darbus, atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 47., 48. pantiem apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta pirmo daļu, nodarījuma noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4.punkts nosaka, personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikuma par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

/pers. A/ saskaņā ar apsūdzību noziedzīgo nodarījumu izdarīja laikā, kad spēkā bija Krimināllikums redakcijā līdz 2013.gada 31.martam. Šobrīd spēkā esošajā redakcijā brīvības atņemšanas soda sankcija par Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir samazināta, kas ir jāņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Ņemot vērā minēto apstākļu kopumu, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sods nosakāms panta sankcijas robežās –brīvības atņemšanas veidā uz četriem mēnešiem, vienlaicīgi piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, nosakot brīvības atņemšanas sodu nosacīti ar pārbaudes laiku uz sešiem mēnešiem, gūstot pārliecību, ka sodu neizciešot apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, nepiemērojot sankcijā paredzēto papildsodu, uzskatot, ka ar šādu sodu tiks sasniegts Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis. Saskaņā jau ar minēto

Krimināllikuma 5.panta pirmo daļu un 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4.punktu, tiesa nedrīkst piemērot panta sankcijā noteikto piespiedu darbu, kas stājās spēkā ar likuma redakciju no 2013.gada 1.aprīļa.

Lietiskos pierādījumus - medību bisi ar Nr. /numurs/, glabājas Kriminālistikas pārvaldes lietisko pierādījumu glabātavā, nodot VP Kriminālistikas pārvaldei iznīcināšanai; DNS nomazgājumus, glabājas kopā ar krimināllietas materiāliem, iznīcināt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta 4.,5.punktu.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511, 512, 513, 514, 520, 529, 530. pantiem,

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas (likuma redakcijā, kura spēkā līdz 2013.gada 31.martam) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu (likuma redakcijā, kura spēkā līdz 2013.gada 31.martam) brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem bez papildsoda- atņemot tiesības veikt zināma veida uzņēmējdarbību, piemērošanas.

Lietiskos pierādījumus - medību bisi ar Nr. /numurs/, glabājas Kriminālistikas pārvaldes lietisko pierādījumu glabātavā, nodot VP Kriminālistikas pārvaldei iznīcināšanai; DNS nomazgājumus, glabājas kopā ar krimināllietas materiāliem, iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt un noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2014.gada 15.oktobrī.

Tiesnese A.Sīmane